

ΕΤΟΣ Β'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 103

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 15

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 1 Φεβρουαρίου 1881.

Ἡ ἐκ Παρισίων ἀνταπόκρισις ἐν τῇ Ὁρᾷ περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κ. Saint-Hilaire ἀποκαλυπτομένων διπλωματικῶν κατωρθωμάτων δὴθεν τοῦ ἡγουμένου, οὐδὲν ἕτερον ἀποδεικνύει ἢ τὴν γνωστὴν καὶ τοσάκις καταφανῆ γενομένην ἀφέλειαν τῶν πεπολιτισμένων Εὐρωπαίων εἰς τὰ τῆς Ἀσίας καὶ εἰς τὰ βαρβαρικά ἐν γένει πρόσωπα καὶ πράγματα. Οὐδέν τι ὅμως Ῥωμὴν τὰ γελοῖα ταῦτα πλυνῶσιν, ἔστω βέβαιος εἰς τοῦτο ὁ ἡγούμενος, διότι πάντες γινώσκουσιν, ὅτι οὐχὶ αὐτὸς μόνος, ἀλλὰ πάντες οἱ ἀναρίθμητοί ἐπίσημοι καὶ ἀνεπίσημοι πολιτικῆς, διατρίβου γράφοι καὶ ἀγορηταὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἔχουσι τὸ μέρος τῶν εἰς τὸ Τσιγοῦν-παιρντί, τὸ ὁποῖον ἐξεμεταλλεύθησαν μὲν τινες διὰ λόγους κομματικούς ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ (ὡς δυστυχῶς συμβαίνει καὶ εἰς αὐτὰ τὰ πεπολιτισμένα κοινοβουλευτικὰ κράτη), ἀπεπλάνησε δὲ προσωρινῶς τοὺς μὴ γνωρίζοντας ἐκεῖ τὰ πράγματα τῆς Ἀνατολῆς. Πλὴν ἡ πλάνη ἀποκαλύπτεται καὶ οὐδὲν ἑδράων ἐπὶ τοῦ ψεύδους ἰδρύεται, διὰ τοῦτο τὸ κατόρθωμά μας ἔπρεπεν ἀναποδράστως ν' ἀπολήξῃ εἰς τὴν σημερινὴν κατὰστασιν. Ὁ κ. Τρικούπης ὡς μέλος τῆς Οἰκουμένης κυβερνήσεως κάλλιον παντὸς ἄλλου γινώσκει κατὰ πόσον ἡ Ἑλλὰς ἠδύνετο τότε ν' ἀπειλήσῃ τὴν Τουρκίαν. Περὶ δὲ τῶν πετωμάτων, τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦσι τὴν καλουμένην ἐκπανάστασιν τῆς Ἡπείρου, Θεσσαλίας καὶ Μακεδονίας, τί νὰ εἰπώμεν; Τί ἄλλο εἰμὴ, ὅτι τὴν ἐπιείκειαν καὶ οὐχὶ τὸν θυμωσμὸν τῶν συμπολιτῶν τῶν πρέπει νὰ ἐκλιπαρῶσιν οἱ τὰ ἀξιοθρήνητα ἐκεῖνα γεγονότα ὑποκινήσαντες. Ἐὰν ἀγορεύσεις ἀτελεύτητοι, φράσεις κεναί, ἀπειλαὶ παιδαριώδεις, διαδηλώσεις ἐξευτελεστικαὶ πρό τινων πρέσβειων, κηδεῖται μεγάλων δῆθεν φιλελλήνων, ἀνταποκρίσεις ὑποβολιμαῖαι καὶ ὅλη ἐν γένει ἡ σειρά τῶν προστυχοτέρων ἀνατολικῶν ἀγυρτειῶν,

ἀποτελοῦσι τίτλους εἰς τὸν θυμωσμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ ἔθνους, οὐκ ὀλίγοι εἰσὶν ἤδη παρ' ἡμῖν οἱ δυνάμενοι νὰ παρουσιάσωσι τοιοῦτους.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Ὁ ἀξιότιμος κ. Χ**, παρעυσισκόμενος εἰς ἐσπερίδα τινα τῆς τελευταίας ἐβδομάδος εὗρισκε τὰ πάντα ἐπιλήψιμα, παρκτηρῶν, ὅτι ἡ αἴθουσα ἦτο στενόχωρος, ὅτι οἱ ὑπηρέται ἦσαν ὀλίγοι, οἱ προσκεκλημένοι πολλοί, ὅτι ὁ οἶνος ἦτο τρίτης ποιότητος καὶ τὰ ἀνηρτημένα εἰς τοὺς τοίχους ὑφάσματα δὲν ἦσαν νέα. Ὁ ταχυδακτυλουργὸς οὗτος παριστᾷ τὸ περίεργον φινόμενον, ὅτι βυθισμένος ὢν ἀπὸ εἰκοσασετίας ἐν τῷ χρυσίῳ οὔτε κατ' ἐπιφάνειαν κατῴρθησε νὰ χρυσωθῇ.

Ἐν τῷ αὐτῷ χορῷ ἐσημειώσαμεν τὸν κατωτέρω συζυγικὸν διάλογον: «Τί ἤθελαν νὰ προσκαλέσουν τόσον κόσμον;» ἔλεγεν εἰς τὸν σύζυγόν της κυρία τις, ἥτις δύσκολον ἤθελεν εἶνε νὰ καταταχθῇ μεταξὺ τῶν ἐκλεκτῶν. «Δὲν συλλογίζεσσι, ἀγαπητή μου», ἀπεκρίθη ὁ κύριος, «ὅτι νῦν ὀλιγώτεροι ἦσαν οἱ προσκεκλημένοι, δὲν θὰ εὐρισκόμεθα ἡμεῖς βεβχίως ἐδῶ».

Ὁ ὄντως ἀκμάτος ὑπουργὸς τῶν ναυτικῶν οὐδὲ κοιμώμενος ἡσυχάζει, ἀπόδειξις δὲ τούτου εἶναι τὸ ὄνειρόν του, ὅπερ διηγέτο ὡς ἐμάθομεν, προχθὲς ἐν τῇ Ἀθηναίᾳ Λέσχῃ περὶ καταποντισμοῦ τοῦ τουρκικοῦ στόλου ἐν Σκλαμῖνι. Μέχρι τοῦδε εἴχομεν τὸν καπνοπόλεμον καὶ τὸν εἰρηνοπόλεμον, εἰς τούτους πρέπει νὰ προστεθῇ καὶ τρίτος ὁ δνειροπόλεμος.